

Allen Frances, *psiquiatre*

VICTOR-M. AMELA

IMA SANCHÍS

LLUÍS AMIGUET

71 anys. De Nova York, visc a San Diego. Catedràtic emèrit de Psiquiatria a la Universitat de Durham, em dedico als meus cinc néts. Vaig quedar vidu i em vaig tornar a casar. Una societat es mesura per la manera de cuidar els més vulnerables. Cal gaudir de la vida, és la meva creença

“Ens estem tornant una societat addicta a les pastilles”

ANA JIMENEZ

No hauríem de convertir les preocupacions de la vida quotidiana, decepcions i fracassos (part inevitable de la condició humana) en trastorns mentals. I no hauríem de pensar que prendre'ns una pastilla resoldrà les dificultats.

El desordre és en la manera com ens prenem les coses.

El negoci de la indústria farmacèutica és vendre pastilles, i han descobert que la millor manera de fer-ho és vendre malalts i comercialitzar la malaltia. Ens han venut la idea que els problemes quotidians es deuen a un desequilibri químic i requereixen una solució química.

En quin punt estem?

El metge d'atenció primària pot fer un diagnòstic en set minuts a un pacient que amb prou feines coneix i receptar-li unes pastilles. El 6% dels ciutadans són addictes als fàrmacs, i actualment hi ha més visites als serveis d'urgències i més morts a causa dels medicaments que a causa de les drogues il·legals.

...!

Massa persones han passat a dependre dels

antidepressius, antipsicòtics i ansiolítics, somnífers i analgèsics. Ens estem convertint en una societat addicta a les pastilles.

Doni-me'n xifres.

Als EUA l'11% dels adults, el 21% de les dones i el 4% dels adolescents van prendre antidepressius el 2010, i el 4% dels nens prenen alguna classe d'estimulant.

Vostè i el seu DSM, la Bíblia de la psiquiatria mundial, en són en part responsables.

Sí, vaig dirigir el *Manual diagnòstic i estadístic* (DSM) durant gairebé 40 anys, incloent-hi el DSM 4, i per tant en sabia les dificultats i els riscos, però el DSM 5 afegeix molts trastorns mentals nous i flexibilitza les normes sobre la manera diagnosticar els que hi ha.

Ara és molt crític, vostè.

Amb un petit canvi en la manera de definir un diagnòstic poden augmentar en milions les persones que tenen un trastorn.

Les noves presumptes epidèmies?

L'autisme, trastorn bipolar infantil i déficit d'atenció (diagnosticat al 20% dels nens, dels quals el 10% estan medicats). Sabem que és massa.

I com ho saben?

Els estudis demostren que el millor predic-

Mea culpa

El Manual diagnòstic i estadístic, Bíblia de la psiquiatria mundial que defineix les malalties mentals, els seus símptomes i tractaments, està agafant una deriva perillosa sota la pressió de les farmacèutiques que inventen noves malalties i amplien símptomes per vendre'ns pastilles: “Somos todos enfermos mentales? (Ariel) és la meva reacció contra els excessos, en part mea culpa. És la visió desesperada d'un coneixedor del tema”. I m'aconsejlla: no fer exercici i sopar a les deu són males idees si vol dormir bé. Dormir sis hores diàries provoca ansietat, depressió i irritabilitat. Recordeu d'abraçar els que estimeu i llegiu el mite de Gilgameix.

tor del trastorn d'atenció és la data de l'aniversari. El nen més jove de l'aula, que és menys madur, té dues vegades més de possibilitats de tenir aquest diagnòstic que els grans de la classe.

Confonem immaduresa amb malaltia?

Sí. Als EUA gastem gairebé 10.000 milions de dòlars en aquests medicaments, seria molt millor invertir-los en classes més reduïdes i més espais per practicar esport a les escoles. Estem tractant un problema escolar amb medicació.

Un altre problema massiu és l'ansietat.

Als EUA un de cada deu pren antidepressius i una dona de cada quatre de més de 40 anys. Aquests fàrmacs es recepten de manera molt poc acurada i causen més problemes que solucions. Sovint creen addicció i l'índex de resposta del placebo és gairebé la mateixa a la d'aquesta medicació.

Té alguna solució millor?

La gent comença a prendre's aquests fàrmacs el pitjor dia de la seva vida, i milloren no gràcies a això, sinó simplement amb el temps: quan canvien les circumstàncies o amb el suport d'amics i família. Paradoxalment, la població que sí que en necessita, un 5%, no en pren. És una vergonya.

Els antipsicòtics són els productes estrella de la indústria farmacèutica?

Sí. Els fàrmacs antipsicòtics deixen a la indústria als EUA 18.000 milions de dòlars anuals, els antidepressius 11.000 milions, i 10.000 milions els medicaments contra el déficit d'atenció. Primer van saturar tots els adults i ara els seus millors clients –i per tota la vida– són els nens.

Així s'estan quiets a classe.

A curt termini sí, però els estudis demostren que a llarg termini no milloren en el rendiment escolar, només el 2% dels nens, i n'estem donant al 6%.

Vostè és psiquiatre. Quins trastorns té, segons el DSM 5?

Segons el DSM 5 tinc trastorn neurocognitiu menor perquè no recordo alguns noms, coses de l'edat i per a les quals no hi ha cap medicació efectiva; i com que m'encanta atipar-me de gambes pateixo de síndrome del menjador compulsiu.

Doncs ja seguiria dos tractaments.

Les meves preocupacions i tristeses es podrien qualificar de trastorn mixt ansiós-depressiu. La meua dona va morir fa set anys, vaig estar molt trist, vaig perdre l'interès, em va canviar la gana, el son, i tenia menys energia.

S'ha d'ingressar!

...Símptomes que, d'acord amb el DSM 5, responen a un trastorn depressiu greu: més pastilles. Els mamífers estimen. El preu d'aquest amor és el dolor de la pèrdua. Qualificar-lo de malaltia i donar una pastilla redueix la dignitat de l'amor i el substitueix per un ritual superficial mèdic.

IMA SANCHÍS

Escòcia
ha decidit

Josep Cuní
ho analitza
avui 22.00 h

8tv
Oberta a tothom